

Josephus Perkins
A.B.

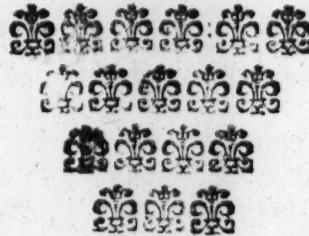
Poematum Miscellaneorum.

a JOSEPHO PERKINS. *K*

LIBER PRIMUS.

*—Stulta est clementia cum tot ubiq;
Vatibus Occurras peritæ parcere Cartæ.*

Juvenal.

LONDINI:

Prostant Venales apud B. Bragg, ad Insigne Corvi in
vico vulgo vocato Pater-Noster-Row. 1707.

Viro vere Generoso
Carolo Blount Armigero,
Nuper e Coll. St. Mariæ Mag-
dal. in Academiâ Celeberrimâ
Oxonienſi Socio-Commensali,
Hæc Poemata Miscellanea
Qualiacunq; D. D. D.

Jof. Perkins.

Iter AUSTRALE.

ARGUMENTUM.

Curatus Quidam lassatus Itineribus ad urbem Sarum fungendi Officii Causâ crebro repetitis, de labore nimio, mercede autem vilissimâ conqueritur.

DUM petit undosam Vates miserabilis (a) Urbem
Munere functurus Presbyter ille suo ;
Implorasse ferunt mæstis ululatibus Agros,
Dum reddunt similes concava Saxa sonos.
Ah ! Quoties Sævis sum Tempestatibus æctus ?
Uvidus hiberno Rore capillus erat.
Et nivis Irato veniebant vellera Cælo,
Et madidus gelido grandinis imbre fui.
Interdum fundo miseras pro more querelas :
Sed Zephyri vacuos verberat at Aura sonos.
Unâ Pieridum propero comitante Sodali,
Quæ mihi Solamen sæpè doloris erat.
Linquitur a tergo quoties mihi *Sylva* (b) *Bovilla*,
Et moles in quâ (c) Gaza reperta fuit ?
Alta procul quoties Templi fastigia cerno,
Quæ nostræ non sunt ultima meta viæ ?
Infamesq; olim (d) Monstris Furialibus Ædes,
Quæq; sonus novi bellicus ante fuit.
O ! quoties *veteris Castelli* Mænia rupta,
Et video a dextrâ (e) *Pendula Saxe* meâ ?
Planitem Campi quoties transivimus illam
Testis erit lasso Semita trita pede !
Qua (f) Dryades teneræ, Montanaq; Numina saltant,
Luminibus nota est cespitis herba meis.
Quin etiam frutices, positæq; in limite metæ,
Ipsaq; sunt Oculis *Tubera* nota meis.
Sæpè Ego jam notis Pastoribus obvius ibam :
Lanigeris Ovibus cognitus ipse fui.

(a) Sarum. (b) Oxenwood. (c) Ubi *Thesaurus* inventus. (d) The Devil of Tidworth. (e) Stonehenge. (f) Fairy Rings.

Pastor erat (memini) lanâ velatus Ovillâ :
 Pelle Canis propriâ tutus ab imbre fuit.
 Servabat teneros Canis iste fidelitè Agnos,
 Dum Dominus somno forte solutus erat.
 Hic Ego subridens tacita sum mente logutus :
 Dum dormit Dominus, servat Ovile Canis.
 Carne tuus, dixi, Dominus saturatur Ovilla :
 Nuda tuam poterunt ossa domare famem.
 Fabula narratur, mutato nomine, de me :
 Quem risi demens ipse Catellus eram.
 A lava quoties *Lugersi* linquitur (a) Aula,
 Qua celeres torquet Mobilis Aura Molas :
 Vela Molæ quoties fine fine volantia cerno,
 Occurrunt animo talia sæpe meo.
 Ipse mihi videor lapidem versare Molarem :
 Sic (b) *Saxum* volvis, *Syssphe* mæste, tuum.
 Vestra movent Zephyri volventia vela Secundi :
 Fortunæ adverso flamine pulsus eo.
 Nunquam fixa manes, sed ad omnes mobilis Aura,
 His immobilior Montibus ipse fui.
 Seu spirent Zephyri, seu de Regionibus Euri
 Diversis, semper volveris axe tuo.
 Cunctis flaminibus vester convertitur Axis :
 Circumtorqueri nescius ipse fui.
 Non bene convenienti nostræ Romana Carinæ
 Flamina, quæ multis Carbasa tensa ferunt :
 Nec prodest Nobis violentior Aura Genevæ :
 Ingenio pugnat flatus uterq; mæo.
 Omnibus ut ventis totæ laxentur habenæ,
 Flaminibus nullis lintea nostra tument.
 Dum torpent alii, fors est mihi plena laboris,
 Et magis Æoliis irrequieta Notis.
 Præmia pro tantis quantilla laboribus opto ?
 Sufficiunt votis præmia parca meis.
 Non Ego Divinæ virtutis semina spargo,
 Ut mihi Terrestres accumulentur Opes :
 Vestitum vietumq; peto, non qualia Regum ;
 Nec peto delitias, Sardanapale, tuas.
 Templa vorax animo non unquam *plura* poposci
 Sufficiat voto *Pyramis* una meo.

(a) *Ludgershall.* (b) *Vide Adagium apud Erasmus.*

Sed mihi fata negant, quod inanis postulet alvus,
 Quodq; vadum celebro de (a) *Fame* nomen habet.
 Esuriunt musæ : virtuti Premia nulla
 Contingunt : vacuo ventre Minerva perit.
 Immemor, heu ! fidos Ecclesia temnit Alumnos :
 Spernit & officium faæta Noverca meum.
 Nil me Templa juvant : Ego sum periturus ad Aras :
 Heu nullam miseris Ara ministrat opem.
 Ara prius miseris fidum præbebat Asylum :
 Ante Aras (superi !) sum moriturus ego.
 Nos miseri Pecudes curavimus, ille totondit :
 Nostri mercedes ille laboris habet.

Capellani Marini Querimonia.

ARGUMENTUM.

*Capellanus Navis cuiusdam Bellicosæ ostendit quibus modis
 tractabatur a Navarchâ Nautisq; quod Illorum scelera con-
 cionibus satis acriter perstrinxerat.*

Quis furor, O superi ! Deserit Nobilis Æde,
 In mare descendo : sic mala fata trahunt.
 Aufus sum contra Nautas clamare nefandos :
 Verbaq; (vera cano) fulminis instar erant.
 Diducto ostendi fœdum velamine vultum,
 Et mentis Maculas, ingenique mala.
 Sæpe ego reprendi linguæ maledicta prophanaæ,
 Detexiq; tuum, pessima Turba, Scelus.
 Ante oculos semper posui tua Crimina : Sermo
 In tenebris tanquam lucida flamma fuit.
 Intima rimata est tacitæ penetralia mentis,
 Et tetigit clausum sana Medela malum.
 Vertitur in Rabiem Nautarum Turba rebellis,
 Et furit ut ferro * Bellua læsa ferox.
 Unguentum vili pretiosum in Stercore fudi :
 Et labor & studium jam periere meum.
 Quid juvat ad surdos Cytheram tetigisse sonantem ?
 Quid juvat Orphæ fila canora Lyrae ?

(a) Hungerford. * καὶ ἀθεωτον ἐπεισομένων.

1 Cor. 15. 32.

Ethiopem laui: scopulosum littus aravi:
Effudi rapidis irrita verba Notis.
*Ah! non concessam fatis * Movi Camarinam:*
Movi sanguineos in mea damna viros.
Tota Ratis nigrum præceps properavit ad Orcum;
Quoq; trahit vitium tramite Carpit iter.
Ipse viam sisti, fleetiq; tumentia jussi.
Carbasa, sed Zephyris irrita verba dedi.
Tenditis igniferas, miseri, Phlegetontis ad Undas:
Styx erit audaci meta suprema viæ.
Tartara nigra petunt temeraria linteæ, dixi,
Cocyti infernis mox peritura vadis.
Fleete Ratem subito: temeraria fleetite vela:
*Sæpius hæc monui, * Tiphys ut alter, ego.*
Impia sed monitis Nautarum Turba repugnat,
Et me blasphemæ vulnerat ore ferox.
Affuetus Ponto, Ponto truculentior ipso est,
Et sibi dat similes unda Marina viros.
Ipse Gubernator tumidis violentior undis
Pro monitis mortem sæpe minatus erat.
Sæpe minatus erat sacram divellere vestem,
Deq; meis humeris dilacerare togam.
Impia damnavi sacro sermone Duella:
Sermonem sed Dux corripit ipse meum,
Quid tibi cum nostro, dixit, certamine honoris,
Improbæ? Diversa dirige dicta viæ.
Ora mihi clausit, nec me pia verba loquentem
Sustinet: Ora, mihi dura Capistra premunt.
Frænavit linguam justa & divina monentem:
Jurantum linguas vincula nulla ligant.
Quaq; Die Domini Potantibus ille sodalem
Prebet, & a + Potu nomen habere ferunt.
Non Aras Domini, sed Bacchi numen adorat,
Et bibulus tractat Pocula plena mero.
Purgariq; Ratem flammis crepitantibus ille
Imperat, & raro sabbata sacra colit.
Auriculas caftas obscenæ voce fatigat,
Nautarum antennis pessima Turba sedens.
Comprobat hoc Dux ipse scelus, scelerataq; dicta
Nautarum dictis prætulit ille meis.

* Videa Adgia. * Typhis in Hæmoina Puppe Magister erat Ovid. + Bibb.
Nu-

Nuper Luce Sacrá, cum jam dormire Tyrannus,

Sum furtim sanctas ausus adire Preces :

Sed crimen facinusq; Precum Delator ad Aures

Jam vigilis patulas pertulit, ecce ! Ducis.

Protinus in Conclave meum Lictore trahebar,

Et quatuor clavis Janua fixa fuit.

Pervigil ante fores stricto stetit ense. Satelles :

Hæc sunt Officii præmia sola mei.

Regali, Dux, me clausisti sœpè carinā,

Et conclave mihi carceris instar erat.

Ore meo linguam clausisti sœpè disertam :

Claudere me Tumulo te voluisse scio.

Quod + Secui mores audaci voce malignos,

Nunc fame, nuc siccâ torreor, ecce, siti.

In venis sanguis rarissimus : Ora dolendus

Pallor habet, miseri : Labra colore carent.

Deficiunt vires nervorum : quilibet Artus

Debilis, & vitæ flos cadit ipse meæ.

Aret ut amotis facundum nubibus Arvum,

Cultaq; cum pluvias detinet Æther aquas,

Sic mea marcescunt Juvenilia membra vigorq;

Cum vix det tenues parvula mensa dapes,

Corruptum *lymphis* miseri potamus *Acetum*,

Quod quicunq; babit *Tormina Ventris* habet.

Cogimur (heu !) miseri panem mordere *Caninum*,

Et saturat ventrem Pulte Thalia Suum.

Ne~~stare~~are pro molli tenuem potavimus undam :

(a) Hæc mihi libertas, hæc pia lingua dedit.

Unctæ perdo miser Regalia fercula mensæ :

(b) *Ulcera* quod *tetigi* putria, stultus eram.

Abstineo invitus cæsis Animalibus, & me

Pupillam famii Pythagoræ esse queror.

Sæpe famem pellit coctum fornace *legumen*,

Quale dat immundæ Rustica verna sui.

Presbyter & Porcus dapibus Saturantur iisdem :

Nectare communi pellit uterq; sitim.

Nunc scio Grammaticus cur nos conjunxerat olim :

Communes nobis mensa dat una dapes.

Me navarcha prior sprevit, contempsit & alter :

Nec norat numeros ille vel ille meos.

† Secuit Lucilius urbe *Perfini*. (a) Ovid. (b) Vide Adag.

Sæpe meus latrat Stomachus, pascente catello :
 In video canibus, Dux, ego sæpe tuis.
 Curiasti Catulos, & fercula plena dedisti ,
 Me miserum vacuo ventre perire jubes.
 Ergo Ducas malo Catulus, quam Presbyter esse :
 Odit Presbyterum, diligit ille Canem.
 Rumpimur invidia cum Dispensator iniquus.
 Nautæ distribuit debita, nostra negat.
 Dat mihi Butyrum fætens, at Caseus illi
 Porrigitur : Calida viscera bile tument.
 Illi vim cereris, sed nobis porrigit undam :
 Illi dat panem : mucida frusta mihi.
 Obturat Rimas aliis Lignarius omnes :
 In Conclave meum plurima stillat Aqua.
 Et mea perpetuis periære volumina guttis,
 Et gelidum pluvia sæpe cubile madet.
 Ah ! cecini surdis : accendi lumina Cæcis :
 Non curat nostrum barbara Turba melos.
 Temnit Mænalius Nautarum barbara versus,
 Nec cernit lucem cæca Caterva meam.
 Ipse mihi videor vitulos docuisse marinos :
 (c) Inter Delphinis sic Cytharædus eram :
 Sed magis infelix : Nam quæ cecinisse voluptas ?
 Non audit numeros surda Colubra meos.
 Sæpe lyram tetigi moturus saxa ferasq;
 Sed movet (d) Auriculas Bellua tarda suas.
 Argutas quoties percussi pectine Cordas,
 “ Incepere rudi rudere more Græges
 Instruit Arcadicos dum verbis Doctor Asellos,
 Hunc petit ingrato Turba proterva Pede.
 In Porcus Circe socios mutavit Ulyssi.
 Vertitur in turpes Grex meus, ecce ! Sues.
 Projeci (e) Porcis lapides Oriente petitos,
 Et Canibus dæmens plurima Sacra dedi.
 Conculcant Armenta meas ingrata Pyropos,
 Et conversa mihi vulnera dente ferunt.
 Non novi infelix in (f) Candida Vertere Nigra :
 Non Assentator, non Parasitus eram.
 Difficile est nobis aliena vivere quadra :
 Ingenio pugnat fæcida Cæna meo.

(c) Inter Delphinis Arion. virg. (d) Vide Adag. Biddermannus.
 (e) Mat. 7. 6. (f) Vide Adag.

Malo Evidem * digito parcum terebrare salinum,

Dummodo Mens Capuli crimine pura vacat;

Et vacui ventris sœvum tolerare furorem,

Quam Dapibus paci, Sardanaple, tuis,

Dicite, vos Fratres, Aris qui semper adestis,

Qui pias semper funditis Ore preces:

His præbet similes Hispania vestra Querelas?

Temnit Presbyterum Navita quisq; suum?

Vos etiam testor, Fratres, qui Classibus 1dem

Creditis insano Corpora vestra mari:

Navibus in vestris nullum discrimin habetur

Inter Cerdones Presbyterosq; Pios?

Cæna eadem est illi, qui Navem stercore purgat,

Atq; Sacerdoti quem Toga longa tegit?

Dedecus an tantum Norfolcia sola meretur?

Illa quidem Lauros spernit & illa Togas.

Det mihi pacatam tranquillo pectore mentem:

Det non irasci; det mihi cuncta Pati.

* Persius.

Musarum Querimonia.

Principis ante * Domum dum forte perambulo vicum,

Hæserat in turpi Laurea multa luto.

Calcatur pedibus Phæbo gratissima Daphne,

Pressaq; sunt volucri frondea ferta Rota.

Speciat humi Lauros neglecta Thalia jacentes,

Dixit & : Hæc sortis sunt simulachra meæ

Temnimur, heu! Nymphæ Parnassi Monte Creatæ:

Conculcant nostros barbara Turba modos.

Errat per Cirrhæ scopulos Pannucea Clio:

Melpomenes humeros purpura nulla tegit.

Spreta jacet virtus: + Nulla Emolumenta laborum

Ingentes vitiis accumulantur Opes.

* St. James's House.

† Juvenal.

Ad

Ad Serenissimam Annam, D. G. Mag. Brit.
Fran. &c. Reginam ad Thermas iter faci-
entem.

Ad Thermas graditur viētrix Regina calentes :
Plaudentis Populi clamor ubiq; volat.
Vox Populi ingeminat Vivat Regina Serena,
Seraq; longinqua surgat in Astra via.
Omnes Campanæ resonant de Turribus altis :
Sternitur æstivis semita quæq; Rosis.
Omnia nunc rident : Tantum neglecta *Minerva*
(Vatibus, ah ! fors hæc) tristis, inopsq; dolet.

Ad Eandem Thermas inter Heroadas Cele-
brantem.

Numinibus Sacros Latices cecinere Poetæ :
Quis *Calidos Fontes* numen habere neget ?
Dorida conspicias illic, & *Ndijades* omnes :
Ad Fontes veniunt *Juno Venusq;* suos.
Tres vidisse simul nemorosis Montibus Idæ
Fertur *Priamides*, *Arbiter* ille, Deas.
Ipse mihi videor centum spectare Dianas ;
Luminibus (superi !) qualia visa meis ?
Non *Paridi* invideo tria *Numina* Monte videnti :
Occurrunt Oculis *Numina* mille meis.

Ad Eandem Carmen Votivum.

PA X, Regina, Tibi : Vel si fera bella moventur,
Hostibus a viētis multa *Trophæa* feras,
Sit tua Reginæ par *Gloria Virginis*, & sis
· Inter magnanimos *Penthesilea* Duces.
Justitia & Pietas, & Virtus floreat Omnis,
In Solio dum Tu *Sceptra* Paterna geris.

Encomium Heroinæ Nobilissimæ Pariter ac
Venuſtissimæ --- Ranelea.

ORMOSÆ Effigiem veneris Picturus Apelles
Nympharum celebrem convocat ille gregem ;
Qualem famosos Catharinæ nuper in hortos
Orpheæ allexit Musica grata Lyra ;
Aut qualem ad latices spectavi Tunbrigenses,
Illum dum peteret Regia Nympha locum.
Illius observat mistum Candore Ruborem :
Hujus & in Roseis Gratia quanta genis.
Illius in vultu geminum, ceu lumina, Sydus :
Hujus Pictori grata labella placent.
Spectantur fluxi per eburnea Colla Capilli,
Atq; supercilii forma Colorq; boni.
Hujus & Artificem frontis speciosa Figura,
Illius & Nasi bella Figura juvat.
Colligit egregiam de tot modo partibus Umbram,
Ut reddat Venerem picta Tabella Deam.
Non opus est, Pictor, varias tot cernere formas :
Unica præ cunctis, est Ranelea Venus.
Continet, ecce, Tabella brevis Terramq; Fretumq;
Angustoq; vides plurima Regna loco.
Unica Fæminei Tabula est Ranelea decoris :
Illius Effigies unica Picta Venus.

Ad Dominam Bullam Generosam Oxoniensem.

CHARITUM Princeps, Jove Fæmina digna Matito,
Marti grata Venus : Sed mihi, Bulla, places.
Vicerat Æstivum Rosamunda decore Ligustrum :
Hibernas vincis, Candida Bulla, nives.
Talis Nympha fuit quam Jupiter Æquore vexit,
Aut versa in niveum Regia, Nympha bovem.
Cum sis Oxoniæ tanquam Regina, videris
Regina in dorso vecta Serena Bovis.
Bulla, tuum totis nomen celebratur Athænis :
Æmula vix formæ Tyndaris ipsa tuæ.

Gaudebam tumidis Puer olim ludere Bullis :
Me juvenem factum, Bulla decora, juvas.

Ad Eandem.

Bella Tibi facies : Bullæ Tibi Nomina dantur :
Nomen, mutetur Littera, *Bella* tuum.
Bulla fuit quondam spumis Venus orta Marinis :
Et veneris Nomen, Bulla venusta, tuum.
Tu Sociata mihi fies Bellissima Nupta :
Si me contemnas ; Bulla superba, vale.

Ad Præfectos Collegiorum & Aularum, Domi-
nam Bullam frustra ambientes.

A Era quid, miseri vacuum captatis ut Umbram :
Novit Cultores fallere Nympha suos.
Laetæa sic virgo Polyphemum lusit Amantem :
Prendentemq; manum Vanida Bulla fugit.
Bullarum lusus quadrat Puerilibus Annis :
Nunc juvat annosos Candida Bulla senes.
But I think she has Bubbld 'em.

Ad Dom. Hanns ex Æde Christi, Medicinæ &
Anatomiae Professorem, nec non Poetam
Lyricum.

VAtibus & Medicis Divus Prælatus Apollo :
Tu Medici & Vatis nomine dignus eris.
Filius es Phæbi ; Titulo dignissime utroq;
Galenum vincens Doctior Arte tuum.
Pharmaca mille Tibi, Tibi cognita quælibet herba est ;
Imperio subsunt & mala quæq; tuo.
Maximus es Medicus : Non Te præstantior Alter
Tangere Phæbæx fila canora Lyra.

Pythagore

Pythagore credo : Redivivus Horatius hic est :
 Corpore mens ~~flacci~~ clauditur, Horne, tuo, i
 Et Tibi Mercurius Plectrum Cytheramq; Chelimq;
 Porrigit, & lauros *Orpheus* ipse suas.
 Alcæum vincis modulamine, Callimachumq;
 Et Sappho numeris Lesbia vieta tuis.

Ad Socios Coll. Pembro. Oxon. qui versus
 meos flammis mandaverunt.

NON metuunt Scombros mea Carmina, non metuunt thus :
 Contemnunt summi tela trisulca Jovis.
 Pieris ausa fuit vastum tentare Profundum :
 Et mersa est tumidis Syllaba nulla fretis.
 Sed cum Pembrokiæ temeraria irrupit in Ædes,
 Heu ! Veneris faæta est victima grata Viro.
 O Cravenne, Tibi flammæ ceſſere furentes :
 Ast Elegus diro jam perit Igne tuus.
 Franciscum rapuit Pontus, quem jam rapit ignis :
 Conjurant Fatum bina Elementa tuum.
 Ferte pias Lachrymas, & aquas Helicone petitas,
 Pierides : versus flamma profana vorat.

Ad Eosdem.

Ngressa est Synodum Clio vaga Pembrokiensem :
 Hospitium petiit docta Puella pium.
 Insonti Musæ Tormenta Ignesq; parantur,
 Quæ cadit ut rabidis Agna tenella Lupis.
 Siste Pedem subito : " tenera latet Anguis in Herbâ :
 Et referas gressus, caute Minerva, tuos.
 Non sunt hæc Phæbi, sed inhospita Teæta Tyranni :
 Has intra portas multa Leæna latet.
 Tale scelus cecinit vates : violenta Lycaon
 Fulmineo pugnax intulit arma Jovi.
 Scilicet Ille Jovem Mortalem credidit, & vos
 Mortalem Musam creditis esse meam.
 Fulmine disjecit scelerati Teæta Tyranni
 Jupiter : et vires Musæ Parentis habet.

In Hospitium Angelicum Oxon. Musis in-
hospitum.

In Festum Sti. Davidis, five in Perrum.

Mensis erat Martis cum bellica Tela *Britanni*
Audaces forti corripuere Manu.
Miles quisq; suo Porrum gestasse Galero
Fertur, & in Campum profiluisse ferox.
Vieti diffugiant Hostes: It clamor in Astra:
Nempe Dies Sti. *Davidis* ille fuit.
Hinc Porri Lux hæc dignatur honore virentis:
Hunc Festum celebrat *Wallia* tota Diem.

Elec

Elegia in Obitum Bellatoris invictissimi Fortissimiq; Fra. Wheeler Classiarchæ Anglorum,
 Qui sævissimâ Tempestate obrutus in Ostio
 Maris Mediterranci juxta Herculis Columnas
 obiit Feb. 19. 1694.

PONE Triumphales, viatrix Bellona Coronas,
 Et decus, & pulla languida veste sede.
 Pone, Gradive humeris Clypeum, furiose, micantem,
 Nec lugubre caput Cassida magna premat.
 Ingemat Andromache: periit fortissimus Hector;
 Et Ducas extinæti Fæmina clara gemat.
 Uxor Francisci Clarissima, pone tiaras,
 Absit & a vestris Nardus odora Comis,
 Exue jam vestes auro gemmisq; decoras,
 Nec premat Articulos lucida gemma tuos.
 Fluætibus æquoreis periit Celeberrimus Ajax,
 Qui gessit valida Bella cruenta manu.
 Et Decus & Columen Rerum jacet *Angligenarum*:
 Unus is *Alcidæ* fortis ad instar erat.
 De Duce jam viæto ducit Libitina Triumphos,
 Et quem non vicit Gallia, vicit Aqua.
 Sustinuit quoties medios transire per hostes,
 Dum globuli densæ grandinis instar eunt.
 Classibus in Mediis Lybicos Virtute Leones
 Vicit, & in bellis Hectoris instar erat.
 Armipotens contra Gallos fera fulmina fortæ
 Sparfit, & in tergis vulnera dira dedit.
 Sed jacet, & jam nil de tanto restat Achille
 Præterquam mæsti pulvis & umbra Rogi.
 Agmina bellantum quem non superare valebant
 Paucula visceribus clausa peremit aqua.
 Plurimus ergo piis humor stillabit Ocellis:
 Vincet & Æquoreas fletus amarus aquas.
 Musæ *Pegasides* plorant tua funera tristes,
 Et tremulos fundit mæsta *Thalia* modos.
 Mollia dant Nymphæ Parnassi monte Creatæ
 Carmina: sed meritis inferiora tuis.

Et

Et circa feretrum denso stant Agmine Nymphæ,
 Fundit pro lachrymis turbida Doris aquas.
 Naiades aquoreis purgant tua vulnera lymphis
 Illarumq; Oculis plurima stillat aqua.
 Atri Te fluctus raptum deflere videntur :
 Auëtaq; sunt lachrymis aquora nigra suis.
 Et flent & geledis dant vultibus Oscula Nymphæ,
 Et Mæstæ fatum condoluere tuum.
 Flerunt & falsis maduerunt Æquora guttis,
 Et Maris in lachrymas vertitur Unda pias.
 Totaq; jam Classis lachrymis natare videtur ;
 Oceanus fletu mergitur ipse suo.
 Ipsæ jam Rupes lachrymis stillare videntur,
 Et mitunt mæstos concava Saxa sonos.
 Dum sedet & fccat madidas in littore vestes
 Naufragus, & fracta cum Trabe plorat Opes ;
 Et tot functorum peregrina Corpora ripa
 Strata jacet, queis non uodus ocellus erit ?
 Marmora duritie vincit scopulosq; rigentes,
 Lumina cui lacrymis non maduere piis.
 Dicite vos scopuli, quos semper verberat aqua,
 Et quæ continua lassa cavantur aquis.
 Dicite (cuncta etenim longo meministris in ævo)
 Talia si vobis visa fuere prius. *
 Qualis erat luëtus, tunc cum præmagna Carina
 Aquoreas in se mersa recepit aquas.
 Qualis erat planctus, tunc cum subfidere cœpit,
 Et plus quingentos perdidit una Ratis ?
 Hæc fuit in tota celeberrima classe Carina,
 Vexit & in summo cœrulea signa loco.
 Illa tamen periit : Nautæ periere periti :
 Rectorem merso cum Duce Pontus habet.
 Servi cum Dominis moriuntur ; cum grege Pastor :
 Nec parcunt sacræ ventus & unda Togæ.
 Omnibus exitia raptis commune sepulchrum
 Unda dat, & passim corpora mista jacent.
 Christicolaræ Mauriæ, simul jaëtare laborant
 Nequicquam adverso brachia lenta mari.
 Omnes Christicolaræ perierunt : ast duo Mauri
 Emergunt : fluctu cœtera turba perit.

* Sussex.

Divino iussu Francisci Hebile Corpus
 Littus ad Herculeum detulit unda vorax.
 Hoc † Saxum *Alcide* fuit ultima meta laborum :
 Hæc vitæ, Dux, est ultima meta tuæ.
 Ecce, Duci Magno Medicus jam luce carenti
 Doctus Cultellis exta cruenta rapit.
 Offsaq; Defuncti tollunt & odoribus implent,
 Et pullæ imponunt Corpora odora Rati.
 Nigra capit functi lacerata Cadavera Pappis,
 Portet ut ad Patrios Corpus inane Rogos.
 Offsa tenet Pappis signis spectabilis atris :
 Ast animam torvi Cimba Charontis habet.
 Jam Tormenta gemunt per totam ingentia Classem :
 Respondent mæstis littora tota sonis.
 Pierides tentant Animam revocare vagantem,
 Reddat ut extinctum Carmine Muta virum.
 Carmina si sævas non possunt fletere Parcas,
 Nomen inextinctum docta Thalia dabit.
 Vivet post cineres virtus & Fama superstes :
 Vivet Francisci nescia Fama mori.
 Sed non sola perit Sufsexia dicta Carina :
 Nam ter quinq; Rates deperiere simul.
 Aequore subfidunt tenebrosa Nocte Carinæ :
 Infernamq; petunt vela viriq; *Stiga*.
 Plurima Pars fractis tabulis ad littora tendit :
 Sed venit ad ripas, Styx inamæna, tuas.
 Grandævus numerum miratur Portitor Orci,
 Dum petit *Umbrarum* tanta *Caterva Domum*.
 Cuncta silent tenebris, & jam vox nulla sonabat,
 Preterquam motæ Turbine murmur aquæ.
 Fit quoq; flaminibus Pontus pice nigrior atræ,
 Induit & pullas æquoris unda Togas.
 Et nox atra fuit : Color est hic lucentibus aptus :
 Ipsaq; lugubri murmure saxa fremunt.
 Turbine percussi rapido gemuere Rudentes,
 Et dedit horrendos ægra carina sonos.
 Nubila nigrescunt : nigrescunt æquora ventis,
 Et fundunt lachrymas nubila mæsta suas.
 Conditur obscurum piceæ caligine Cælum.
 Nullaq; lugubri sydera nocte micant.

Nox fuit, & liquido se condidit æquore Titan,

Cernere ne posset quæ dolitrus erat.

Nubila Junonis velant nigrantia vultum :

Et Divæ guttis immaduere genæ.

Attrâ Nube sedens densos dat Jupiter Imbres,

Et jam Cælesti Rore madebat humus.

Flebilis unda fuit Neptuni, flebilis Æther :

Miscuit & lachrymas mæstus uterq; piæ.

Perdit Mercator pretiosos æquore Pannos,

Et quascunq; ferax Anglia mittit Opes.

Spargitur Herculeas Anglorum Gaza per undas.

Et venit irato viætima grata Mari.

Jam quoq; Trytonas Anglorum purpura vestit ;

Induit & nostras Cærula Doris Opes.

Tethys, Neptunusq; Senex & Naiades Omnes

Anglorum donis Corpora nuda tegunt.

Oceanus fertur multo speetabilis Ostro,

Et Galatea novâ veste superba feder.

Non venit ad vestros celeberrima Roina, macellos

Lana Britannorum : Cunæta Charybdis habet.

Jamq; Ducis fatum miseras pertingit ad aures

Conjugis : in lacrymas solvitur Illa piæ.

Protinus & vultus ferrer mutâsse venustas,

Et jam marcentes ponit ab Ore Rosas.

Fertur & Ornatos manibus lacerasse capillos,

Et filet & tacito pressa dolore stupet.

Non sic pulchra venus ploravit Adonida raptum,

Non sic Narcissum garrula Nympha suum.

Non sic Andromache desleverat Hætora caesum :

Non sic Leandrum Sesta Puella suum.

Illa diu tacuit, tandemq; silentia rupit,

Et pulchro similes edidit ore Sonos.

Invida (me miseram !) rapuit Galatea Maritum :

Hei mihi! Rivalem præbuit unda rapax.

Oceano Natae Dominum rapuere Puellæ,

Abstulit & nostrum cerula Diva virum.

Laetæta Te virgo gelidis amplectitur ulnis :

Gratior es Nymphæ quam Polyphæmus erat.

Vultibus Anglorum Nymphæ caluere marinæ,

Nec domat accensas Æquoris unda faces.

Forma placet Nymphis : Nymphæ rapuere venustos :

Et venit in Thalamos Turba coacta suos.

Magnanimumq; virum Charissima perdidit uxor :
 Is venit in Thalamos, Candida Diva, tuos.
 Albi sunt Angli: niveo, Galatea, colore es :
 Et sibi dat similem grata rapina virum.
 Corpora mirantur Nymphæ formosa virorum,
 Et Divis gelidis fervent amore jecur.
 Immunes letho credebant esse Britannos,
 Angelicum niveo quod fit in Ore Decus:
 Et rapiunt subter spumosa Cubilia Ponti,
 Datq; maritales mobilis unda toros.
 Gaudent, & raptis dant oscula mollia Nymphæ
 Sed Necat amplexu quæq; Puella virum.
 Talis Amans fertur Scotorum Machina *virgo* :
 Exitium multis attulit illa Reis.
 Æquore submersos, viduæ, plorate, Maritos,
 Flevit Abydenum ut *Sesta Puella* virum.
 Effugiant Angli lascivas æquore Nymphas :
 Illarum Nobis uda labella nocent.
 Strangulat & fluidis rapuit quemcunq; lacertis,
 Et dum blanditur, Candida Nympha necat.
 Credere cur voluit se Dux fallacibus undis ?
 Formosos rapiunt Numina aquosa viros.
 Temporis exigui spatio potiere Marito :
 Hic perit in Thalamis, Cærula Diva, tuis.
 Mittite Mortales : vestris non vivimus undis :
 Mittite Mortales, *Turba Marina*, viros.
 Oscula quid prosunt morituris rapta Maritis ?
 Implicitos * ulmis Oscula vestra necant.
 Sic contra sœvos jaestavit Murmura fluetus ;
 Fudit & in rapidos jurgia mille Notos.
 Vivere Te voluit vivo : moriente marito,
 Protinus optavit Fæmina Clara mori.
 Et simili fato Dominum seclatur Amantem,
 Hic fluetu ; fletu mergitur illa suo.
 Mergitur Oceano Dux præclarissimus alto,
 Mergitur & lachrymis Uxor amica suis.
 Fluëtibus emergunt pauci : Quibus unda pepercit,
 Herculis in Ripâ Turba dolenda sedent.
 Excipit hospitio Pia Gens, vinumq; ministrat,
 Porrigit & largâ plurima dona manu.

* Alias Undis.

Excipit ejectos Hispania sancta Britannos,
 Et fover, heu! miteros officiosa sinu,
 Tutum Navifragis Hispania praebet Asylum,
 Succurritq; tuis, Anglia mæsta, malis.
 Illa, præcor, Tellus extento floreat ævo
 Titanis radio quæ propiore calet,
 Facundis semper crescant in Cellibus uvæ,
 Semper & in prælis musta merumq; fluant.
 Arboribus semper fulgescant aurea Mala,
 Et Tibi det Gazas India viæta suas.

Epistola Poetæ Amatoria.

Perlege versiculos, Charitum Pulcherrima, nostros,
 Tyndaridos Titulo digna Puella frui,
 Dumq; legis, sensim præcordia flamma subintret,
 Et replete vacuum Cor Generosus Amor.
 Nam me Pegasides non aspernantur Amantem :
 Sunt Musæ faciles in mea vota novem,
 Mille meos Nymphæ Thalamos petiere venustæ :
 Mille Puellarum vota tenere potes.
 " Nam mihi cunctarum subeunt fastidia, postquam,
 Conjugii spes est, O Galatea, tui.
 Jungere Te Sacro si Tu dignabere vati,
 Ornabit Thalamos quæq; Camæna tuos.
 Orpheq; Lyra resonabunt fila Canora,
 Et Phœbus docto pollice tanget Ebur.
 Ancillæ Officium præstabit candida Clio,
 Lectoq; aderit Gratia quæq; tuo.
 At ne contemnas nostros, Amarylli, Calores,
 Rem tibi narrabo protinus ipse meam,
 Est mihi Prædiolum (a) Parnassi montibus altis :
 Respondet vestris dotibus illa Domus.
 Hic Lauri semper (b) virides, hederæq; decoræ,
 Semper & ingenii Flumina (c) clara meant.
 Hinc de longinquo Mundi contemplor, honores :
 Me juga Parnassi, me Paradisus habet.

(a) Eènè locatum & situm. (b) Sylvosum. (c) Bene aquatum.

Tranfitus in Cœlum brévis hinc : non dura Catena
 Me retinet: volucer Pegasus Astra petit.
 Et mihi vicina est Artis Regina (*d*) *Minerva* :
 Hic Aula est *Phæbi* Pieridumq; Domus.
 Sunt mecum (*e*) Comites, bellissima Turba, Poeta,
 Mulcet & Auriculas Musica docta meas.
 Sæpe mihi gratum Comitem se præbet *Homerus* :
 Et mihi *Virgilius* bellica faæta canit.
 Oblectatq; Animum Satyris Juvenalis acutis,
 Et Scuticis Servos corrigit ille meos.
 Sæpe meos agitas pulmones, Flacce, dolenti,
 Et Sanat bilem Musa jocosa meam.
 Herūs Leandriq; canit Musæus Amores,
 Hesiodusque mihi Carmina mira canit.
 Custoditq; Maro, Pastorq; Theocritus Agnos :
 Pythagoras Mores me docet ipse bonos.
 Praëlia luce carens grandævus cantat *Homerus*,
 Et Naso teneri Do&tor Amoris erit.
 Et stetit ante fores celeri Caducifer ala,
 " Dixit &, Hæc Phæbus Laurea ferta dedit.
 " Teque domum vocat hic excelsæ vertice Nisæ :
 " Nam vatum Celebrem convocat ille Gregem.
 " Vatibus hic vobis Convivia clara parantur :
 " Amphora vos veteri Nectaræ plena Manet.
 " Unda Caballino dabitur Tibi fonte petita,
 " Inque, jugis Cyrrha nocte quietus eris.
 " Inde fluent versus, epoto gurgite Sacro,
 " Et Primo ut vigiles *Ennius* alter eris.
 " Orpheus hic aderit, Cytharæq; peritus Araion,
 " Saltabunt Satyri Pieridumq; Chori.
 Hæc mihi Mercurius promiserat, hæc Ego vobis :
 Pegasidum fueris mista, Puella, Gregi.
 His liceat semper Sociis colludere Nymphis :
 + Cultrices Thalami Numina nostra tui.
 Hospita sæpe mihi Clio, Cliusq; sorores,
 Nec temnit nostram docta *Minerva* Domum.
 Invisit vatem nuper Divinus Apollo,
 Nec sprevit nostræ Teæta subire Caiæ.

(*a*) Boni proximi. (*b*) Optimum sodalitium. (*c*) Anglicè *Bride Maids*.

Estq; mihi Laurus viridis Diadema Poetæ :
 Sceptrum facundi virgula Mercurii.
 Parnassus Domus est : Potus Pirenides undæ,
 Pegasus & plenus Nectare Bucephalus.
 Sum Rex : & summo Parnassi vertice regno,
 Et potior Solio, magne Tibulle, tuo.
 Tu conjuncta mihi fies *Regina Poetæ* :
Reginam Cyrrhae dedecus esse putas ?
 Ex hedris textum cum Te Diadema coronet,
 Invidiam cunctis inde movere potes.
 Juncta meo lateri curru rapieris eodem :
 Jungetur vestris Pegasus ipse Rotis.
 Conjugis ille meæ famam super Astra Polosq;
 Evehet, & nostræ Palladis instar eris.
 Utq; Pater Phæbus radiis loca cuncta coruscis
 Lustrat, & in Solo lucida Regna tenet ;
 Sic mea per latas radiabunt *Carmina Terras* :
 Omnia sunt Scriptis plena futura meis.
 Famaq; Perkinfi per sæcula longa manebit :
 Et *Solem & vatem* finiet una Dies.
 Cum Phætonteis ingens flagrabit Olympus
 Ignibus, & fient Terra Fretumq; Chaos ;
Carmina Communi mea *protinus* igne peribunt :
 Una Mei & Mundi flamma suprema Rogi.
 Angeliciq; Chori plorabunt funera Mundi,
 Et rapient sævis *Carmina nostra* foci.
 Veribus & nostris cum fæx terrena peribit,
 Particulam Sanctam summa per Astra ferent.
 Non ignes metuere mei, non fulmina versus,
 Non tanget Lauros flamma trifulca meas.
 Non Saturnus edax, non duri Zoili, morsus,
 Non perdet versus invida lingua meos.
 Ergo Laurigerum noli contemnere Amantem,
 O mihi vel Musis charior Una meis.

Ex Parnasso.

Epitha-

Epithalamium & Epitaphium, sive Elegia.
In Nuptias & obitum Repentinum Merca-
toris Cujusdam, Qui primâ Nocte post
Nuptias in Thalamo occubuit. Feb: 22. 1704.

ET Thalamum Tamulumq; cano, lætasq; *Hymenæi*,
Et tristes flammæ, Trux Libitina, tuas.
Languentis Veneris fax fumida mane Micabat :
Cernimus accensos nocte sequente Rogos.
Miscuerant quondam Mors atq; Cupido sagittas ;
Una Casa hospitium forte duobus erat.
Ah ! tua non tetigit jæcum juvenilis Amoris
Pectora, sed Mortis, sponsæ, sagitta feræ.
Sponsæ, jaces : Thalamis adsunt Furialis Echidne
Et quæ *Tisiphone* vulnera voce movet.
Non circa lectum ^{*}Xætra, nec Pronuba Juno,
Sed filum rumpens Parca maligna tuum.
Cultrices Thalami Furiæ, totidemq; Sorores,
Quæ nent & rumpunt Stamina nostra manu.
Myrtus abest Veneri gratissima Planta decoræ :
Aptaq; funeribus Taxus ubiq; viret.
Absunt Convivis risus lætiq; Cachinni :
Luætibus & subito cuncta dolore stupent.
Sexaginta annos Nato Tibi ducitur Uxor.
Algida cum calido sanguine vena vacat ?
Oscula tunc lususq; petis tepidasq; Puellas,
Et, quæ carpantur vere virente, Rosas.
Quæ Te *Tisiphone*, quæ Te stimulavit Erynnis,
In venerem ut *vetulus* præcipitanter eas ?
Convenit hic lusus tantum juvenilibus Annis :
* " Turpe fenex Miles, turpe senilis Amor.
Ausus erat Phaeton Solis conscendere Currum
Nescius ignivomas Arte domare feras.
Volvitur in Terram præceps temerarius *Heros* :
Instar & audacis Tu Phaetontis eras.
Illius exemplo juveniles mittite lusus :
Vos reddat cautos illius urna, Senes.

* Ovid.

Uxorem

Uxorem ducis senior? Tua Nupta queretur
† " Quod lateri parcas tardus ineriq; tuo.

Rugabit frontem, nisi, quantum jussit, anheles,
Et majora, tuis viribus ipse facis.

Qualibet hæc Dominae in munera Nocte dabuntur,
Ornabunt frontem Cornua longa tuam.

* Juvenal.

Epitaphium.

IN Patriam properans placidam Mercator Amoris
Expandit calidis linteis tota Notis.

Anchora non retinet jaætam fluctibus Argo :
Sed fit Mercator Naufragus ipse finu.

Credere cur voluit Rimosæ annosa Carinæ
Corpora ? Non facilem dat Cytherea viam.

" Ah ! Venus orta Mari non hoc Mare præstat eunti :
Ad styga funesto flamme pulsus abis.

Dum petis Amplexus, dixisti : Charior Uxor.
Vera refers : fuit hæc charius Orbe nihil.

Chara licet fuerat ; " Nocet empta dolore voluptas :
Mergitur heu ! fragili Merx tua tota Rati.

In Lupanar Londinense, sive in Meretriculam quandam ad Insigne Sarcophagi sive Sanda- pilæ habitantem.

EST quædam Meretrix, quæ non famosior ulla
Londini calcat tempore Noctis humum.

Illam fecerunt vestes fuciæ, venustam :

Membra sed immundæ tacta fuere lue.

Hæc quoq; blanditiis multos lactavit Amantes,
Et juvenum incautos perdidit una Greges.

Sarcophagum ante fores vidi pendere timendum :

Namq; Domus signum Pellicis illud erat.

Sandapilam spectans, Hæc mecum mente susurro :

Conveniunt Domui talia signa tuæ.

Namq;

Namq; tui nigrae Thalami sunt limina Mortis :
 Has intra Portas Morisq; Venusq; manent.
 Maestantur Veneri, maestantur plurima Morti
 Corpora sub tectis, infidiosa, tuis.
 Dicit ad Infernum Domus hæc, Cimbamq; Charontis.
 Rimososq; Cados suppliciumq; Rotæ.
 in via proclivis tenebrosum tendit ad Orcum,
 Cocytioq; vadum Tartarumq; styga.
 Hinc Acherontis Ego prospexi mente Paludem,
 Sisyphios Scopulos Eumenidumq; Domos.
 Territus his ergo conceptis mente Figuris
 Subduxi timidum protinus inde Pedem.

De Marito plus satis Studioso, Uxoris cuiusdam
 Querimonia.

Inter Pieridas Dominum dum sensit amænas
 Tempore nocturno Zelotypa Uxor erat.
 E sic questa fuit. " Spernor miserabilis Uxor :
 Convenit ingenio ficta Chimera viri.
 Omnia fert Nobis Clio Clivisq; forores ;
 In viduo jaceo sola relicta toro.
 Hei mihi ! contemnor : Lauris hederisq; decora
 Perplacet (heu !) nostro docta Minerva viro :
 Me miseram ! frustra tento formosa videri ;
 Mnemosynes Natas prætulit ille mihi.
 Vox mea rauca sonat : Modulamina nostra quiescunt,
 Cum numeros tentat Musa Thalia suos.
 Sunt mihi Rivaes Parnasso Monte creatæ :
 Et cerebro natam Pallada sæpe queror.
 Jupiter Europam rapuit : rapuere Maritum
 Pierides : Rapto gaudet uterq; suo.
 Inscor Musis, alieno lædor Amore,
 Æstuat & sanguis more Calentis Aqua.
 Epipiam cultos vestra de fronte Capillos,
 Aut hederas manibus dilacerabo meis.
 Abduxit Dominum vestra facundia Lingua,
 Et plus Circæo Carmine Musa valet.
 Carminibus vestris meus est allectus Ulysses ;
 Penelopen spernit vir meus, ecce ! suam.

Captus

Namq;

Captus es, ah ! Conjurx doctæ Modulamine Linguæ ;
Abstulit affectus de Jove * Nata tuos.

* Minerva.

Ad Celeberrimam Academiam, &c. de versib[us]
in obitum Ducis Glocestriæ olim editis.

SPES Patriæ cecidit, duo *cum Quinquennia* fecit :
Plorantur properâ stamina rupta manu.
Collaudo vestras, Academia docta Camænas,
Et nuper fecit quos Modos.
Scripsistis gelidis aptissima verba Sepulchris ;
Tristi Materiæ convenit illud Opus.
Vos Ducis extinti plorantis flabile fuhus ;
Et miserum & verè flabile carmen erat.
Deserit arentes † Generosi Spiritus artus ;
Vesibus & vestris Spiritus omnis abest.
Temporis exigui spatio *Stirps Regia* vixit :
Carminibus vestris, credite, vita brevis.
Condita sunt *Juvenis* Regalibus ossa Sepulchris,
Et Tumulum suavi nardus odore replet.
Fertur Carminibus præbere Latrina Sepulchrum,
Aut his exusta est Indica Planta Rogis.
Vestra Ducis fatum , dolendi
Carminis interitum nostra *Minerva* Canit.
Quid Cineres meruere Ducis ? quid candida Charta
Neutra quidem vestris digna perire modis.
Immeritæ cum tot periere volumina Chartæ,
Et Ducis & Chartæ funus utrumq; fleo.
† Ducis.

Quod Poetæ provocati a Scribendis Satyris in
pediri non possunt.

Pegasus audentem concendere terga volucris
Sessorem fertur præcipitasse suum.
Iratum quicunq; cupit cohibere Poetam,
Alipedem frænis ille coeret Equum.

Vati

Vatibus incassum ponuntur lora : Caballus
Impatiens fræni nescit arare meus.

Illa ferox stimulis, fractisq; repugnat habenis,
Nec scuticam patitur Musa proterva tuam.
Ut domitum credas Linguam frænataq; labra,
Hippoliti nostris more peribis Equis.

Frustra frænantur furibunda Leonibus ora :
Aligerum frustra sub juga mittis Equum.

Irrita lusorum spernit retinacula Legum :
* Spernit Caufidicos Musa jocosa tuos.

Men' pedicis cohibus injæctis ? Ocyus Eurus,
Ocyus Oceanus Compede vinclitus erit.

Qui vatem tentat frænis inhibere furentem,
Cæruleas alto Gurgite fistat Aquas.

Volvitur in præcps rapido violentior Amne
Musa, nec erranti vincla dedere moram.

Hanc Tu credideris furiosam ferre Capistrum ?
Hanc facili credis flectere possu manu ?

Niliacum demens Crocodilon arundine ducis :
Et Colubrum calcas in tua fata ferum.

Ah ! Lybicos, furiose, studes inhibere Leones,
Et prenso rabidos dente domare Lupos.

* Ridet.

Nihil Mortalibus arduum est.

A usus erat Phaeton Solis confondere Currum
Nescius ignivomas arte domare Feras.

A usus & aligeri confondere terga Caballi
Bellerophon plumis Æthere vectus erat.

Et Faber artifices assumpfit Dædalus Alas,
Et celerem audaci præbuit Aura viam.

Græculus esuriens in Cælum, jussiferis, ibit :
Nullus virtuti devius orbe locus.

A usus erat tumidum Leander scindere Pontum,
Dum peteret Thalamos, Sestia Nympha, tuos.

* Juvenal.

† Contemnunt medium temeraria lina Charybdim :
 Per freta veloci remige veſta Ratis.
 Fatidicamq; Ratem quondam conſcendit Jason :
 Raptaq; Medeæ eſt aurea Lana dolo.
 Ignivomos fertur domuſſe veneſica Tauros,
 Illius atq; Dracō fraude ſopitus erat.
 Fertur & expugnâſſe Armis Erebumq; Chaonq;
 Alcides magni Filius ille Jovis.
 Orpheus ausus erat Barathrum tentare profundum,
 Et petere Inferni Regna tremenda Dei.
 Vicit & anguicomæ duriflamma Corda Meduſæ :
 Peſtora Plutonis viſta canore lyrae.
 Illius ad cantum veloces flumina Cursus
 Siftunt : & rurſus precipitanter eunt.
 Fertur & Alcides Hydri reſecâſſe cruenta
 Colla manu, & ferro perdomuſſe Feram.
 Cerberus eſt viſtus metuendi Janitor Orci,
 Omnis & Herculea Bellua viſta manu.
 Res eſt diſſicilis conſcendere Culmina Nifæ :
 Sed loca Mæonidis Cunæta petenda pede.
 Nil desperandum : durus Labor Omnia vincit,
 Ingenium nobis extimulante fame.

† Juvenal.

Elegia in Obitum Picæ.

Fundite, Pierides, Picæ, miſerabile Carmen :
 Teſtibus Hæc vobis Filia Regis erat.
 Nam viſtis olim vocis certamine Picis,
 Pieridas Titulum conſtant habere ſuum.
 Paſſere defuncto lugebat Lesbia mollis,
 Turbabatq; ſuas imbre cadente Genas.
 Et nos extinctæ ploramus funera Picæ :
 Æmula Pieridum *Regia Pica* cadit.
 Dum volucres alia nativâ voce loquuntur,
 Hæc (Quis crediderit ?) Pica bilinguis erat.
 Iſtæ more ſuo tantum garrire videntur :
 Noverat Hæc noſtros reddere voce ſonos.
 Illa tamen periit : Nunquam virtute moventur
 Fata, nec exigua Parca dat ulla Moram.

Frigida vitales extinxereat unda Calores :
 Nec revocare Animam fana * Medela valet.
 Lingua, prius facunda, filet : nec profuit illi
 Humanos rostro fingere posse sonos.
 Quod modo per tenues fese libraverat Auras,
 Astrictum est pigro frigore Corpus Avi.
 Frigida lingua filet : Modulamina nostra quiescunt.
 Spiritus omnis abit. Corpus inane jacet.
 Vimine texta Domus volucrem deflere videtur :
 Extinctam Crates pendula plorat Avem.

* Brandy.

In Lictorem quendam sive Balivum qui me
 inhumaniter verberavit.

A Ursus erat nostros Lictor violare Capillos,
 Et manibus sacras dilacerare Comas.
 Illi nulla Togæ est, hederæ reverentia nulla :
 Divulxit Lauros barbarus iste meas.
 Plurimus effluxit læso mihi sanguis ab ore,
 Et fantes multo mista Cruore fuit.
 Intumuit facies pugnis percussa prophanis,
 Lividus & multo verbere Ocellus erat.
 Labra tument : tumuit percussus verbere *Nasus* :
 Factus verberibus Naso Poeta fui.

In Navarcham, qui Capellatum a Nave Regiâ
 amovere voluit, quod ejus scelera sermoni-
 bus perstrinxerat, & hulcus, quod aiunt te-
 tigerat.

A P O L O G U S.

Convixerunt simul Serpens & Echinus in antro
 Quod nimis angustum forte duobus erat.
 Serpenti hirsuto dat vulnera Tergore Echinus :
 Setarum impatiens jam ferus Anguis erat.

Setosusq; jubet, longe discedat Echinus,
 Quod fuit ambobus non satis ampla Domus.
 Non ego discedam, cautus respondeat Echinus :
 Si stimulos fugies, tu modo linque Calam.

In English thus,

THE Snake and Hedghog lodg'd within a Cave,
 Which was too narrow for them both to have
 Convenient room ; the Urchins bristly Hide
 Did prick and wound the Serpents tender side.
 The surly Snake the Hedghog does require
 To quit the Cave, and elsewhere to retire.
 Not I, replys the Hedghog, if you smart
 With my sharp Pricks, you freely may depart.

The Obstinate Damsel, by Mr. J. T.

ACertain Damsel did declare,
 That if she never marry'd were,
 No Parson should prompt her to say
 'Mongst all his Rites the word [Obey.]
 In this a while she did persist ;
 But when she saw the angry Priest
 Clap up his Book, and would be gone,
 The Lady quickly chang'd her Tone ;
 And what before she could not say, Sir,
 She trembling cries [obey, obey, Sir.]

The Gleaners, or Tythe Cock.

Yonder, I spy it ; facks, we'll have it down :
 I know it by its Feather in its Crown.
 Some call this Sacrilege ; be it that Fault,
 I'm sure no Barley maketh better Mault.
 Come ho ! pull *Bess*, pull *Kate*, pull *Doll*, pull *Jone*,
 This Superstitious Heap is all our own.
 'Slid ! here's the Farmer. Whores, I'll set you gone.
 Sir, 'tis the Parson's Cock ; nay, then pull on.

F I N I S.

1
—
2